

Σε ένα ριζικά διαφορετικό ασφαλιστικό σύστημα με συντάξεις αλα καρτ, προσδιορισμένη την κρατική συμμετοχή ανά ασφαλισμένο και όχι ανά Ταμείο, με ευέλικτα όρια ηλικίας και κυμαινόμενες συντάξεις οδηγούν οι κυβερνητικές προτάσεις και κυρίως οι επεξεργασίες που εκ παραλλήλου τεκμηριώνονται

Στον διάλογο για το Ασφαλιστικό οι επιστημονικοί εκπρόσωποι των κοινωνικών φορέων, τις βασικές θέσεις των οποίων δημοσιεύουμε παραπλεύρως, τονίζουν πως το μόνο θέμα που δεν συζητείται είναι η αλλαγή στα όρια ηλικίας. Αλλά αυτή την επώδυνη διαδικασία την έχουν προβλέψει οι... προηγούμενοι, καθώς ο νόμος Σιούφα (2084/92) προβλέπει συνταξιοδότηση όλων όσοι εισήλθαν στην εργασία από 1/1/1993 στο 65ο έτος (πλην εξαιρέσεων που έχουν να κάνουν με μητέρες ανηλίκων, τα Βαρέα κ.ά.). Και αυτή η κατηγορία των απασχολούμενων αποτελεί το 65% του συνολικού εργατικού δυναμικού.

Οι παλαιοί «προνομιούχοι» ασφαλισμένοι είτε είναι συνταξιούχοι και απολαμβάνουν αποδοχές σημαντικά υψηλότερες των σημερινών προσδοκιών, είτε έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Σε κάθε περίπτωση αποτελούν τη μειοψηφία, εν αντιθέσει πάντα με τον ισχυρά διατυπωμένο λόγο τους λόγω συνδικαλιστικής υπερεκπροσώπησης (σύνθεση ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, Ομοσπονδιών) και κομματικής διάρθρωσης (πολιτική πυραμίδα).

Ενώ τα όρια ηλικίας δεν αλλάζουν, όλα τα άλλα που συνθέτουν το Ασφαλιστικό, από τις παραμετρικές αλλαγές έως την αρχιτεκτονική του συστήματος, βρίσκονται υπό αναίρεση. Και κανείς δεν μπορεί να εκτιμήσει μέχρι ποιου σημείου θα φτάσουν οι αλλαγές καθώς αυτές συναρτώνται με τη μείωση των ελλειμμάτων (δημοσιονομική κρίση). Σου λένε οι (κοινοτικοί και άλλοι) επιτηρητές: Αφού η κυβέρνηση δεν μπορεί να μαζέψει τους φόρους λόγω υψηλού ποσοστού αυτοαπασχόλησης, θα την πληρώσουν οι δημόσιοι υπάλληλοι με τις αποδοχές, οι μισθωτοί με τους φόρους και οι ασφαλισμένοι με τις συντάξεις.

Με βάση τις έως τώρα δημόσιες συζητήσεις αλλά και τις επεξεργασίες που κάνει το «κλειστό», πλην άτυπο, επιτελείο εξειδικευμένων επιστημόνων του υπουργού Εργασίας Ανδρέα Λοβέρδου, το νέο σύστημα θα διαρθρωθεί ως εξής:

Απ' ευθείας από το Γενικό Λογιστήριο

1. Η βασική σύνταξη θα καταβάλλεται από το Δημόσιο και θα πληρώνεται απ'ευθείας από το Γενικό Λογιστήριο ως συμμετοχή του κράτους στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Η κρατική συμμετοχή θα είναι δηλαδή ατομική και όχι στο Ταμείο (π.χ. 1% του ΑΕΠ στο ΙΚΑ). Αυτό σημαίνει ότι οι 2,7 εκατ. συνταξιούχοι μπορεί να παίρνουν έως και 360 ευρώ το μήνα. (Το Δημόσιο πληρώνει για συντάξεις 16 δισ. ετησίως για ένα σύνολο 2,7 δικαιούχων, εκ των οποίων 400.000 είναι συνταξιούχοι αποκλειστικά του Δημοσίου).

Να σημειωθεί ότι σήμερα οι 800.000 συνταξιούχοι του ΟΓΑ λαμβάνουν από το κράτος 350 ευρώ το μήνα (380 από τον Ιούλιο) ως μη ανταποδοτική παροχή, οι συνταξιούχοι της ΔΕΗ παίρνουν 1.700 ευρώ το μήνα (επιχορήγηση 710 εκατ. ευρώ το 2008 για 29.800 συνταξιούχους), καθώς το Δημόσιο ανέλαβε το κόστος για να μετοχοποιηθεί η εταιρεία, του ΟΤΕ 1.115 ευρώ, ενώ του ιδιωτικού τομέα (ΙΚΑ) 160 ευρώ το μήνα (2,4 δισ. ευρώ για 982.000 συνταξιούχους).

Συμπλήρωση, ανταποδοτικά

2. Η σύνταξη θα συμπληρώνεται με το ανταποδοτικό μέρος με βάση τις εισφορές που πλήρωσε ο εργαζόμενος και η επιχείρηση και θα καταβάλλεται από το Ταμείο. Ο υπολογισμός δεν θα γίνεται με βάση την καλύτερη 5ετία και έτσι αναμένεται να υπάρξει μείωση συντάξεων σε ορισμένες κατηγορίες. Όχι πάντως σε αυτούς που αντιμετωπίζουν το φάσμα της ανεργίας (ηλικιωμένοι άνεργοι), οι εισφορές των οποίων απαξιώνονται σήμερα (απαιτούνται 1.000 έτη την τελευταία 10ετία για σύνταξη). Οι εισφορές θα επικαιροποιούνται με βάση τις τρέχουσες πληρωμές των εργαζομένων στις αντίστοιχες ασφαλιστικές κλάσεις, κάτι που ισχύει σήμερα στον ΟΑΕΕ (ΤΕΒΕ), όπου οι συντάξεις φτάνουν στο 130% των εισφορών.

Επιμερισμός στο «προσδόκιμο»

3. Ο ασφαλισμένος θα επιλέγει την ηλικία συνταξιοδότησης με βάση τον ακόλουθο κανόνα: Αθροισμένες οι (εργατικές και εργοδοτικές) εισφορές στην ηλικία των 60 ετών θα διαιρούνται διά 18 (έτη ζωής μέχρι το προσδόκιμο των 78 ετών). Αυτή θα είναι η ετήσια σύνταξη του ασφαλισμένου. Αν ο μισθωτός εργαστεί έως το 62ο έτος αφενός ο αριθμητής (εισφορές) θα είναι μεγαλύτερος και αφετέρου ο παρονομαστής (υπόλοιπα χρόνια ζωής) μικρότερος και κατά συνέπεια η σύνταξη μεγαλύτερη. Θέλει δηλαδή το σύστημα να ενισχύσει την ατομική σύνταξη του εργαζόμενου για την περίοδο των γηρατειών.

4. Στην επικουρική σύνταξη θα εισαχθούν περισσότερα στοιχεία κεφαλαιοποίησης και θα ενεργοποιηθούν ατομικοί λογαριασμοί του νόμου 3029/2002. Θα παραμείνει η εγγύηση του κράτους και γι' αυτή την παροχή αλλά δεν θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη η καταστατική πρόβλεψη πολλών Ταμείων για συντάξεις στο 20%, 30% ή και 70% της

κύριας σύνταξης. Η τελευταία παροχή για παράδειγμα, αφορά τους συνταξιούχους της Γενικής Τράπεζας και άλλες εταιρείες (ασφαλιστικές κ.ά).

5. Τέλος θα υπάρχει η επαγγελματική σύνταξη, η οποία θα αναπτύσσεται σε επίπεδο κλάδου ή σωματίου (επιχείρησης) και θα είναι συνδεδεμένη με την απασχόληση στη συγκεκριμένη εταιρεία (pension funds). Συστήματα (Beveridge) τα οποία κυριαρχούν στον αγγλοσαξονικό χώρο, όπου τα επαγγελματικά ταμεία έρχονται και προσθέτουν στην κοινωνική σύνταξη των 95 λιρών την εβδομάδα (για ζευγάρι ηλικιωμένων) τις μηνιαίες αποδοχές που προκύπτουν από τις εισφορές και τις αποδόσεις αυτών. *

Πρόταση υπουργείου Εργασίας

1. Τριμερής χρηματοδότηση:

Λογιστική διάκριση ανάμεσα σε συντάξεις και άλλες παροχές κοινωνικού χαρακτήρα, το κόστος των οποίων αναλαμβάνει το κράτος και σε ασφαλιστικές παροχές, το κόστος των οποίων αναλαμβάνουν οι ΦΚΑ.1

2. Νομική κατοχύρωση σταθερής και μόνιμης ρύθμισης οφειλών:

Με τον τρόπο αυτό καθίσταται προσβάσιμη η έναρξη εξόφλησης των οφειλόμενων εισφορών και αίρεται ο ευκαιριακός /πελατειακός χαρακτήρας των σημερινών ρυθμίσεων, που αποτελούν κίνητρο εισφοροδιαφυγής.

3. Αξιοποίηση των πόρων και της περιουσίας των ΦΚΑ:

Έχει ήδη αρχίσει η συνεργασία των 4 μεγαλύτερων ΦΚΑ της χώρας.

4. Εξοικονόμηση χρημάτων από τη μείωση της σπατάλης στα φάρμακα και τις ιατρικές υπηρεσίες.

Για το σκοπό αυτό:

I. Αρχίζει από 1/5/2010 (έχει προωθηθεί σχετικό νομοσχέδιο στη Βουλή) ο ολοκληρωμένος και καθολικός ηλεκτρονικός έλεγχος της συνταγογράφησης.

II. Διαμορφώθηκε κοινό έγγραφο συνταγής.

III. Προωθείται ο ηλεκτρονικός έλεγχος της συνταγογράφησης.

IV. Προετοιμάζεται η διενέργεια εντατικών ελέγχων.

Από τις δράσεις αυτές προσδοκείται εξοικονόμηση 800 εκατ. -1 δισ. € ετησίως».

5. Χρηματοδότηση του Ταμείου Αλληλεγγύης Γενεών και ίσως γενικότερα ενίσχυση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, από την άμεση φορολογία.

6. Ροή προς το ασφαλιστικό σύστημα χρηματοδοτήσεων στο πλαίσιο των πολιτικών της Ε.Ε. για την ενσωμάτωση των μεταναστών και τη μείωση της φτώχειας:

Με τον τρόπο αυτό αναμένεται να αντιμετωπιστούν προβλήματα που συνδέονται με τους μετανάστες που δεν βρίσκονται νόμιμα στη χώρα (ιατρική περίθαλψη και προνοιακή συνταξιοδότηση).

7. Ένταξη στο σύστημα των παράνομων σήμερα μεταναστών:

Αφορά περισσότεροι από 100.000 παράνομους μετανάστες.

8. Μείωση εισφοροδιαφυγής.

9. Μείωση της αδήλωτης εργασίας μέσω της επίτασης των ελέγχων και της διευκόλυνσης της μετατροπής της αδήλωτης εργασίας σε δηλωμένη.

10. Ενιαία ένταξη στο σύστημα των εργαζόμενων συνταξιούχων, με ίδιους όρους ανάμεσα σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

11. Εφαρμογή ενεργητικών πολιτικών από τον ΟΑΕΔ, ειδικότερα για τους επιδοτούμενους άνεργους:

Στόχος θα πρέπει να είναι η επιδότηση της εργασίας, αντί της επιδότησης ανεργίας.

12. Εξάλειψη όλων των γκρίζων περιοχών και σαφής οροθέτηση της ασφαλιστικής ύλης κάθε Ταμείου:

Εκτιμάται ότι περισσότεροι από 150.000 εργαζόμενοι ή αυτοαπασχολούμενοι θα ενταχθούν στα Ταμεία, εφόσον ξεκαθαριστεί το θεσμικό πλαίσιο για την υπαγωγή τους στην ασφάλιση.

13. Ανταποδοτικότητα:

Κανένα ένσημο δεν θα πηγαίνει χαμένο, αλλά και κανένα κίνητρο πρόωρης συνταξιοδότησης δεν θα παραμείνει στο νέο σύστημα της χώρας.

14. Θεσμοθέτηση ανεξάρτητων αρχών

Διαμόρφωση θεσμών, που να αποκλείουν τις καταστροφικές πελατειακές παρεμβάσεις.

1. Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ)

Γεώργιος Ρωμανιάς (ΓΣΕΕ)

Οι πόροι που πρόκειται να προέλθουν από τις νέες πηγές χρηματοδότησης θα πρέπει να συσσωρεύονται σε ειδικό κλειστό λογαριασμό.

Οι προτεινόμενες νέες πηγές άντλησης πόρων θα είναι έκτακτες και πρόσκαιρες πηγές (5-10 χρόνια).

1. Ειδικός φόρος εισοδήματος:

Η πρόταση για επιβολή νέου (ειδικού) φόρου εισοδήματος υπέρ του ασφαλιστικού δεν φαίνεται να είναι σήμερα σκόπιμη. Η επιβολή θα μπορούσε να συζητηθεί μετά την παρέλευση της σημερινής ύφεσης.

2. Ειδική εισφορά υπέρ του ασφαλιστικού αποθεματικού:

I. Μέσω της διαδικασίας ρύθμισης των ημιυπαίθριων χώρων.

II. Σε κάθε περίπτωση συμβάσεων παραχώρησης δημόσιων έργων.

III. Η ίδια ρύθμιση μπορεί να ισχύσει και σε κάθε περίπτωση ενίσχυσης επιχειρήσεων είτε μέσω αναπτυξιακών νόμων είτε μέσω κοινοτικών πλαισίων στήριξης

IV. Ειδική έκτακτη προσαυξημένη επιβάρυνση στις επιδοτούμενες επιχειρήσεις που μετατρέπονται σε εντάσεως κεφαλαίου από εντάσεως εργασίας.

V. Εισφορά επί του συνόλου των συναλλαγών που πραγματοποιούνται μέσω των πάσης φύσεως (δημόσιων, ιδιωτικών ή συνεταιριστικών) πιστωτικών ιδρυμάτων:

VI. Επιβολή ειδικής εισφοράς στις χρηματιστηριακές συναλλαγές.

3. Ειδικός φόρος υπέρ του ασφαλιστικού αποθεματικού:

Επιβολή ειδικού φόρου στις δαπάνες συμμετοχής σε τυχερά παιχνίδια, λαχεία, ΛΟΤΤΟ, ΠΡΟ-ΠΟ, καζίνο κ.λπ.

4. Αναπροσαρμογή της αντικειμενικής αξίας ακινήτων και εκτάσεων γης:

I. Θα μπορούσε να προβλεφθεί ότι σε κάθε αναπροσαρμογή της αντικειμενικής αξίας της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου, ένα ποσοστό (π.χ. 10%) της διαφοράς μεταξύ παλαιάς και νέας αξίας θα μπορούσε να ενισχύσει τον λογαριασμό του αποθεματικού με τη μορφή τίτλου ιδιοκτησίας ανάλογης αξίας.

II. Η ίδια αντιμετώπιση μπορεί να νομοθετηθεί και για την εκκλησιαστική περιουσία.

5. Διάθεση τμήματος της κερδοφορίας των δημοσίων επιχειρήσεων υπέρ του αποθεματικού.

6. Ενίσχυση του ποσοστού του προϊόντος της αποκρα-ηκοποίησης δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών.

7. Έκτακτη φορολόγηση των διανεμόμενων κερδών επιχειρήσεων (περιλαμβανομένων και των τραπεζών).

8. Η πρόβλεψη ειδικού ποσοστού επί των εκτός προϋπολογισμού εσόδων των ειδικών λογαριασμών.

9. Πρόβλεψη ποσοστού επί των καταλογισθέντων πρόσθετων ποσών φόρων, τελών κ.λπ.

10. Ειδική εισφορά επί του τζίρου των επιχειρήσεων.

Ιταλία: Ειδικός φόρος επί των φορολογικών εσόδων (κερδών) της επιχείρησης, όχι όμως για το σύνολο του ασφαλιστικού συστήματος, αλλά μόνον για τον φορέα ασφάλισης των ελεύθερων επαγγελματιών.

A. Στεργίου (πρόεδρος της Επιτροπής)

Το κράτος αναλαμβάνει τις παροχές προνοιακού χαρακτήρα.

2. Ασφαλιστικές εισφορές:

I. Εντοπισμός της φορολογικής ικανότητας των αυτοτελώς απασχολούμενων, σε συνεργασία και με τις φορολογικές αρχές, για τον προσδιορισμό των ασφαλιστικών εισφορών των αυτοαπασχολούμενων.

II. Μείωση των ασφαλιστικών εισφορών των νέων: μελέτες έδειξαν μέτρια αποτελέσματα στην απασχόληση.

III. Ελαφρύνσεις των εργοδοτικών εισφορών με παράλληλη καθιέρωση «ECOTAXES»: αναμένεται να έχει περιορισμένα αποτελέσματα.

3. Αλλαγή βάσης υπολογισμού των εισφορών, όχι μόνο στους μισθούς, αλλά και στις δαπάνες και τα κέρδη (δεν πρέπει να συγχέεται με τον ΦΠΑ): Τρόπος ευνοϊκός για την απασχόληση. Δεν τιμωρεί τις επιχειρήσεις που κάνουν χρήση εργατικού δυναμικού.

4. Μείωση εισφοροδιαφυγής: πρβλ. σχετικό πίνακα.

5. Τρόποι είσπραξης των εισφορών

Αποτελεσματικά μέσα:

I. Ανάθεση της είσπραξης εισφορών στις φορολογικές αρχές

II. Δημιουργία ενιαίου οργανισμού είσπραξης των εισφορών-συνεργαζόμενου με τις εφορίες-κατά το γαλλικό πρότυπο URSSAF.

6. Ανταποδοτικότητα

Ενίσχυση της ανταποδοτικότητας, ώστε οι συντάξεις να αντικατοπτρίζουν τις εισφορές και να δημιουργούν αντικίνητρα εισφοροδιαφυγής.

Εφόσον δεν χάνεται ούτε ένα ευρώ εισφοράς, θα ενδυναμωθεί η ασφαλιστική συνειδηση.

Η ενίσχυση της ανταποδοτικότητας επιβάλλεται να συνοδεύεται από γενναιοδωρη βασική σύνταξη που θα χορηγείται έπειτα από έλεγχο πόρων.

7. Ενταξη στο σύστημα των εργαζόμενων συνταξιούχων:

θεσμοθέτηση κινήτρων για ασφάλιση απασχολούμενων συνταξιούχων.

8. Ρύθμιση οφειλών:

Σταθερή και μόνιμη ρύθμιση οφειλών.

9. Αξιοποίηση περιουσίας:

Δημιουργία ανεξάρτητου, δημόσιου συστήματος διαχείρισης κατά το πρότυπο Κεμπέκ.

10. Μείωση φαρμακευτικής σπατάλης-έλεγχος ιατρικών δαπανών.

11. Ειδικός φόρος υπέρ κοινωνικής ασφάλισης:

Οι πρόσθετοι φόροι που απαιτούνται πρέπει να αντληθούν από τη γενική φορολογία. Είναι ένα εργαλείο κατανομής του κόστους της γήρανσης, γιατί πληρώνουν και οι ηλικιωμένοι και εκείνοι που βρίσκονται σε εργάσιμη ηλικία.

12. Αύξηση του ΦΠΑ:

θα έχει επίπτωση στις τιμές και θα μειώσει την αγοραστική δύναμη.

13. Απλοποίηση διαδικασιών-μηχανογράφηση.

14. Ένταξη μεταναστών:

Σύμφωνα με μελέτη του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ 2007, οι ασφαλισμένοι μετανάστες δεν συμβάλλουν σημαντικά στα έσοδα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Η απόδοση του μέτρου εξαρτάται από την καταπολέμηση της μαύρης εργασίας.

15. Μείωση αδήλωτης εργασίας.

16. Διοικητικές και ποινικές κυρώσεις σε περίπτωση οφειλής εισφορών: Αναμόρφωση και αυστηροποίηση. Οι κυρώσεις είναι κυρίως προανατολισμένες στον εντοπισμό της αδήλωτης εργασίας.

17. Εντατικοποίηση των ελέγχων.

Δημήτρης Μπούρλος (έμποροι)

1. Τριμερής χρηματοδότηση:

Το κράτος θα πρέπει να εκπληρώνει έγκαιρα τις θεσμοθετημένες υποχρεώσεις του βάσει των αρ. 22 & 35 του ν. 2084/1992 και αρ. 4 του ν. 3029/2002.

2. Αξιοποίηση των πόρων και της περιουσίας:

Ειδικά για την περιουσία, θα πρέπει να εξετασθεί η λύση σύστασης ΝΠΙΔ με συμμετοχή όσων ασφαλιστικών φορέων το επιθυμούν.

3. Περιοσολή δαπανών στον τομέα υγείας:

Να τηρηθεί το δόγμα «περιορισμός των αλόγιστων και άχρηστων δαπανών- πλήρης και άμεση ικανοποίηση των απαραίτητων για την αντιμετώπιση των ασφαλιστικών περιπτώσεων υγειονομικών παροχών».

4. Όχι άμεση φορολόγηση

5. Ένταξη των παράνομων μεταναστών στο σύστημα

6. Υπολογισμός εισφορών:

Η ΕΣΣΕ είναι αντίθετη με τον υπολογισμό των εισφορών με βάση τον τζίρο. Εάν συνεπάγεται μείωση, δεν ωφελεί. Εάν διατηρεί το ύψος των εισφορών στα ίδια επίπεδα, δεν έχει έννοια να θεσμοθετηθεί, αφού θα δημιουργήσει ένα πιο πολύπλοκο σύστημα και θα δυσχεράνει τη διαδικασία απόδοσης των εισφορών.

7. Μείωση αδήλωτης εργασίας:

Απαιτούνται πολύπλευροι και πολυεπίπεδοι έλεγχοι

8. Επιδότηση εργασίας:

Η εφαρμογή προγράμματος επιδότησης εργασίας θα ήταν σημαντική τόσο για την εργασία όσο και για τη διεύρυνση της βάσης εσόδων

9. Ποσοστά εισφορών

Ασφαλιστικές εισφορές ως ποσοστό των ετήσιων φορολογικών εσόδων της επιχείρησης, με βάση και την ηλικία του ασφαλιζόμενου (με μικρές αποκλίσεις για τους εμπόρους σε σχέση με τους βιοτέχνες)

Π. Παπαρρηγοπούλου-Πεχλιβανίδη (εκ μέρους του υπουργείου Εργασίας)

1. Εισαγωγή φορολογικής επιβάρυνσης υπέρ της κοινωνικής ασφάλισης:

Επιβολή παραφορολογικής επιβάρυνσης είτε στην κατανάλωση (π.χ. στον ΦΠΑ, στη βενζίνη, στο αλκοόλ, στα τσιγάρα κ.λπ.) είτε στο εισόδημα.

Εναλλακτικά, αύξηση της κρατικής συμμετοχής στη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης μέσω της γενικής φορολογίας.

2. Ενίσχυση του Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ):

Χρηματοδότησης του ΑΚΑΓΕ από τμήμα της προαναφερόμενης παραφορολογικής επιβάρυνσης

3. Εισαγωγή κεφαλαιοποιητικού συστήματος, σε τμήμα κύριας ασφάλισης, κατά το σουηδικό πρότυπο, ή στην επικουρική

4. Κίνητρα για επαγγελματική ασφάλιση.

5. Συγκέντρωση κοινωνικών πόρων σε ένα λογαριασμό:

Εφόσον δεν αποτελούν εργοδοτική εισφορά, σε ένα λογαριασμό και εξ αυτού χρηματοδότηση είτε του ΑΚΑΓΕ είτε της κατώτατης σύνταξης.

6. Ενιαία αρχή διαχείρισης αποθεματικών:

Με πλαίσιο ισοδύναμο, τουλάχιστον ως προς την ασφάλεια, με αυτό των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης.

7. Δημιουργία ενιαίας αρχής είσπραξης εισφορών:

Εναλλακτικά, είσπραξη των εισφορών από τις φορολογικές αρχές.

8. Ενοποίηση συνταξιοδοτικών καθεστώτων, μεταξύ των νέων και των παλαιών ασφαλισμένων, και σταδιακή ενοποίηση των καθεστώτων που ισχύουν σε καθέναν από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

9. Διαχωρισμός των παροχών που χρηματοδοτούνται από την κοινωνικοασφαλιστική αλληλεγγύη, από τις παροχές που χρηματοδοτούνται από την εθνική αλληλεγγύη (π.χ. ασθένεια, οικογενειακά βάρη, ανεργία).

10. Ενίσχυση της ανταποδοτικότητας των παροχών με τις εισφορές που έχουν καταβληθεί. Τούτο δεν μειώνει, την αλληλεγγύη μεταξύ των ασφαλισμένων, διότι όλα τα συστήματα έχουν διατάξεις με τις οποίες γίνεται αναδιανομή υπέρ των λιγότερο ευνοημένων ασφαλισμένων (π.χ. κατώτατες συντάξεις, πλαφόν στις παροχές).

11. Λειτουργία ενιαίου απλού μηχανογραφημένου συστήματος, ώστε κάθε ασφαλισμένος να γνωρίζει ανά πάσα στιγμή τον χρόνο ασφάλισης. Οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει να είναι προσβάσιμες (με κωδικό) στον ασφαλισμένο από το διαδίκτυο και από τα ΚΕΠ.

12. Ενοποίηση λογιστικού και πληροφοριακού συστήματος και σύγκριση δαπανών μεταξύ ασφαλιστικών οργανισμών:

13. Τήρηση των υποχρεώσεων για την έγκαιρη σύνταξη των προϋπολογισμών, ισολογισμών και απολογισμών των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης και έλεγχός τους.

14. Ενίσχυση της απασχόλησης:

I. Μείωση εργοδοτικών εισφορών υπό προϋποθέσεις (π.χ. στις περιπτώσεις απασχόλησης μακροχρόνια ανέργων, ΑμεΑ) και εισφορών αυτοτελώς απασχολουμένων ή επαγγελματιών που ξεκινούν την επιχειρηματική/επαγγελματική τους δραστηριοποίηση (π.χ. σε τομείς νέας τεχνολογίας).

II. Σύστημα bonus-malus για την παραμονή στην απασχόληση των ηλικιωμένων μετά τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων για συνταξιοδότηση.

III. Μέτρα για τη συμφιλίωση της επαγγελματικής με την οικογενειακή ζωή.

Πηγή: «Ελευθεροτυπία», 23/1/2010